

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Daniela Hudáka, sudcov JUDr. Františka Moznera a JUDr. Patrika Príbelského, PhD., na neverejnom zasadnutí konanom dňa 28. júna 2017 v Bratislave, v trestnej veci obvineného **V. M.** pre obzvlášť závažný zločin vraždy v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1, § 145 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák., s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. a iné, **o dovolaní obvineného** proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 6To/140/2013, zo dňa 03. apríla 2014, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného **V. M. sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Trnava, sp. zn. 30T/33/2013, zo dňa 17. októbra 2013 bol obvinený **V. M.** uznaný vinným pre obzvlášť závažný zločin vraždy v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1, § 145 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák., s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák., prečin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Tr. zák., zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr. zák. a prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia.

Za spáchanú trestnú činnosť bol obvinenému podľa § 145 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 36 písm. j/, písm. l/ Tr. zák., § 37 písm. h/, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 39 ods. 2 písm. a/, písm. c/ a § 41 ods. 2 Tr. zák. uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 17 (sedemnást') rokov, pre výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu trestu s maximálnym stupňom strázenia. Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. a § 78 ods. 1 Tr. zák. súd obvinenému uložil ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky a podľa § 73 ods. 1 Tr. zák. ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou. Podľa § 83 ods. 1 písm. e/ Tr. zák. súd obvinenému uložil trest zhabania

veci, a to jeden kus vzduchovej pištole československej výroby zn. TEX086, výr. č. X. po domácky upravenú na strelbu nábojov kalibrov 22 Long Rifle a jeden kus revolver českej výroby zn. ALFA PROJ, model 640, výr. č. X. kalibru 6mm, ME Flobert, pričom vlastníkom zhabaných vecí sa stal štát.

Proti uvedenému rozsudku podali odvolanie krajský prokurátor a obvinený, pričom Krajský súd v Trnave uznesením, sp. zn. 6To/140/2013, zo dňa 03. apríla 2014 podľa § 319 Tr. por. odvolanie krajského prokurátora a obvineného zamietol.

Okresný súd Trnava predložil dňa 15.05.2017 Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky v predmetnej trestnej veci dovolanie obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 6To/140/2013, zo dňa 03. apríla 2014, ktoré obvinený podal z dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. i/ a podľa § 374 ods. 3 Tr. por..

Obvinený vo svojom dovolaní uviedol, že bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu tým, že do konania boli pribratí viacerí znalci, a to z odvetvia psychiatria (MUDr. M. a MUDr. Ž.), ktorí nemali vedomosť o tom, že vyšetrovatelia dali vypracovať znalecký posudok aj KEÚ PZ z odboru prírodovedného skúmania, keďže v čase spáchania skutku bol obvinený nielen pod vplyvom alkoholu ale aj THC. V prípade spáchania trestného činu pod vplyvom akejkoľvek návykovej látky, ktorá je schopná utlmiť alebo znížiť ovládacie schopnosti jedinca, nemôže byť vypracovanie znaleckého posudku oddelene od seba, keďže znalec zaoberajúci sa alkoholizmom nevie, že vyšetrovaná osoba je závislá na inej, návykovej látke. V prípade, že sa vypracúvajú dva posudky naraz, pričom znalci o sebe nevedia, nie je to v súlade s § 2 ods. 10 Tr. por. Takýto dôkaz treba považovať za nespoľahlivý, zavádzajúci, neúplný, a tým pádom aj porušujúci právo na obhajobu ako aj právo na spravodlivý súdny proces. Obvinený taktiež namieta, že nebol písomne upovedomený o zmene právnej kvalifikácie skutku, ktorý sa mu kládol za vinu, nakoľko dňa 23.12.2012 bolo uznesením vyšetrovateľa Policajného zboru voči nemu vznesené obvinenie pre pokus obzvlášť závažného zločinu vraždy, avšak dňa 17.07.2013 bola na neho podaná obžaloba pre obzvlášť závažný zločin vraždy v štádiu pokusu, prečin nedovolaného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami, zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami a prečin krádeže. K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. uviedol, že ako okresný tak aj krajský súd založili rozhodnutie o vine na chaotickej výpovedi

jednej zo znalkýň, ktorá uviedla len hypotetický názor a to, že obvinený sa v čase činu nachádzal v ťažkom stupni opitosti, mal znížené rozpoznávacie schopnosti, ovládacie schopnosti mal narušené zásadným spôsobom, pričom v ďalšej výpovedi znalkyňa uviedla, že ťažká opitosť bola sama o sebe takým stavom, ktorá zásadne ovplyvnila ovládacie a rozpoznávacie schopnosti obvineného. Oba sudy ustálili, že obvinený sa mal dopustiť obzvlášť závažného zločinu vraždy v štádiu pokusu a iné, pričom podľa obvineného sa jednalo o zločin opilstva, keďže v danom prípade nebol preukázaný úmysel usmrtenia poškodeného, a teda ide o nesprávne právne posúdenie zisteného skutku.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril prokurátor Krajskej prokuratúry Trnava podaním zo dňa 25.04.2017, ktorý navrhol dovolanie obvineného odmietnuť v zmysle § 382 písm. c/ Tr. por., nakoľko fakticky po obsahovej stránke neobsahuje zákonné dôvody dovolania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1 Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b/ a § 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1 a ods. 3 Tr. por.) a že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 ods. 1 Tr. por., veta prvá, keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo a podal riadny opravný prostriedok a o tomto bolo rozhodnuté.

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko neboli naplnené dovolacie dôvody, ako ich uviedol obvinený.

Podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd

nemôže skúmať ani meniť.

Podľa § 385 ods. 1 Tr. por. dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených pochybení, pričom má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Možnosti podania dovolania musia byť preto obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštanca.

Z pohľadu dovolacieho súdu treba uviesť, že obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa ust. § 371 Tr. por. Pokiaľ tomu tak nie je a podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pritom ale v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné odmietnuť podľa ust. § 382 písm. c/ Tr. por..

Pokiaľ ide o uplatňovaný dovolací dôvod podľa ust. § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., najvyšší súd zdôrazňuje tú skutočnosť, že zákon pre jeho uplatnenie predpokladá nie každé porušenie práva na obhajobu, ale len jeho zásadné porušenie. Obvinený namietal vykonanie znaleckého dokazovania a to, že boli robené dva znalecké posudky, dvomi znalcami, pričom znalci nemali jeden o druhom vedomosť. Kriminalistický a expertízny ústav Policajného zboru, odbor prírodovedeckého skúmania a kriminalistických analýz, vypracoval znalecký posudok za účelom zistenia prítomnosti alkoholu, omamných a psychotropných látok a ich metanolov, v krvi obvineného. Znalkyne MUDr. E. Ž. a MUDr. D. M. obe z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria boli poverené súdom na vypracovanie znaleckého posudku za účelom zistenia duševného/psychického stavu obvineného. Znalkyne pri posudzovaní duševného stavu obvineného zohľadnili skutočnosť, že obvinený bol v čase spáchania skutku v stave ťažkej alkoholovej intoxikácie (strana 11 posudku) a taktiež vedeli, že obvinený pravidelne užíval omamné psychotropné látky, nakoľko je to v posudku niekoľkokrát spomenuté (strana 4, 7, 9 a ďalšie posudku). Z uvedeného dôvodu argumentácia

obvineného neobstojí, pretože úlohou KEÚ PZ bolo fakticky zistiť prítomnosť alkoholu v krvi obvineného, pričom tento znalecký posudok mal byť podkladom pre ďalšie vyšetrovanie, resp. dokazovanie v konaní. Každý zo znalcov, resp. znaleckých ústavou mal svoju špecializáciu, v rámci ktorej bolo potrebné vykonať v konaní znalecký úkon, pričom tieto súd následne hodnotil samostatne ako aj vo vzájomnej súvislosti. Práve z toho dôvodu má najvyšší súd za to, že prvostupňový súd ako aj orgány činné v trestnom konaní konali správne, keď za účelom zistenia prítomnosti alkoholu, omamných a psychotropných látok a ich metanolov v krvi dali vypracovať jeden znalecký posudok a za účelom zistenia duševného stavu obvineného druhý znalecký posudok, pretože každý zo znalcov, resp. znaleckých ústavou má svoju špecializáciu. Z uvedeného dôvodu boli posudky vypracované oddelene od seba, avšak následne ich súd hodnotil vo vzájomnej súvislosti. O kompetencii a odbornosti znalcov súd nemal žiaden pochybnosti, a preto nemožno v žiadnom prípade považovať tieto dôkazy za nespoľahlivé, neúplné a zavádzajúce. Uvedené tvrdenia obvineného navyše nezodpovedajú vymedzeným dôvodom dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., t.j. so závažným porušením práva na obhajobu.

K ďalšiemu dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., a to námietke obvineného ohľadne skutočnosti, že nebol písomne upovedomený o zmene právnej kvalifikácie skutku, ktorý sa mu kládol za vinu, Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné aj v tomto prípade odmietnuť, nakoľko je zrejmé, že nie sú splnené podmienky pre jeho podanie uvedené v § 371 ods. 4, veta prvá Tr. por., podľa ktorej dôvody podľa odseku 1 písm. a/ až písm. g/ nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti.

V odvolaní podanom obvineným proti rozsudku Okresného súdu Trnava, sp. zn. 30T/33/2013, zo dňa 17.10.2013 namietal, že v posudzovanom prípade sa jedná o trestný čin opilstva, a tak by malo byť konanie obvineného i právne kvalifikované, vyjadroval sa k postupu znalcov pri vykonávaní znaleckého dokazovania (totožný dôvod ako v dovolaní), popisoval okolnosti prípadu, a taktiež sa vyjadroval k svojim vlastným pomerom. Z dôvodu, že obvinený nenamietal nesprávnu právnu kvalifikáciu už pred odvolacím súdom, sa dovolací súd týmto dovolacím dôvodom uplatneným v rámci § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nezaoberal a neskúmal jeho dôvodnosť v súlade s citovaným

ustanovením § 371 ods. 4, veta prvá Tr. por. Len okrajovo najvyšší súd uvádza, že proti obvinenému bolo vznesené obvinenie uznesením OR PZ v Senici dňa 23.12.2012 pre pokus obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 14 ods. 1 k § 145 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. Následne bol obvinený prípisom zo dňa 22.04.2013 upovedomený o zmene právnej kvalifikácie skutku (doručenka č.l. 7) a to tak, že skutok bude v ďalšom konaní kvalifikovaný aj ako zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. a prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. Uvedené zobral taktiež na vedomie aj dňa 24.05.2013 pri preštudovaní vyšetrovacieho spisu, takže nemožno sa v žiadnom prípade stotožniť s námietkami obvineného o tom, že nebol písomne upovedomený o zmene právnej kvalifikácie skutku.

V rámci posudzovania existencie dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 písm. i/ Tr. por. dovolací súd skúma, či skutok ustálený súdmi nižšieho stupňa bol správne podradený pod príslušnú skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Iba opačný prípad odôvodňuje naplnenie tohto dovolacieho dôvodu. Spomínaný dovolací dôvod napĺňa aj zistenie, že napadnuté rozhodnutie je založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Pod týmto sa rozumie, napr. nedostatočné posúdenie okolností vylučujúcich protiprávnosť činu (§ 24 až 30 Tr. zák.), premlčania trestného stíhania (§ 87 Tr. zák.), či pochybenie súdu pri ukladaní úhrnného alebo súhrnného trestu, spoločného trestu alebo ďalšieho trestu (§ 41 až 43 Tr. zák.). Uvedené ustanovenie sa vzťahuje aj na porušenie iných hmotnoprávnych predpisov ako je Občiansky zákonník, Obchodný zákonník a pod., pokiaľ tieto majú priamy vzťah k právnemu posúdeniu skutku.

K tomuto dovolaciemu dôvodu považuje najvyšší súd za potrebné tiež uviesť, že pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o jeho existencii je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré urobili súdy nižšieho stupňa, teda dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia, čo vyplýva aj z dikcie ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Dovolací súd skutkové zistenia urobené súdmi nižšieho stupňa nemôže ani meniť, ani dopĺňať. To znamená, že vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi nižšieho stupňa vyjadrenému v tzv. skutkovej vete výroku, môže obvinený uplatňovať iba námietky právneho charakteru, nie námietky skutkové. Za skutkové námietky sa pritom považujú námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne proti hodnoteniu vykonaných dôkazov súdmi nižšej

inštancie. Dovolací súd nemôže posudzovať správnosť a úplnosť skutkových zistení aj preto, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Ťažisko dokazovania je totiž v konaní na súde prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, resp. korigovať iba odvolací súd v rámci konania o riadnom opravnom prostriedku (porovnaj uznesenie najvyššieho súdu zo dňa 28. januára 2016, sp. zn. 5 Tdo 99/2015). Dovolací súd nie je možné chápať ako súd tretej inštancie a dovolanie nie je inštitút, ktorý má plniť úlohu ďalšieho odvolania, je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktoré má zabrániť porušovaniu základných práv účastníkov konania a nie nahrádzať úlohy určené prvostupňovému a odvolaciemu súdu, pokiaľ ide o vykonávanie a hodnotenie dôkazov.

Z obsahu podaného dovolania vyplýva, že obvinený vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu uvedenému v § 371 písm. i/ Tr. por. neuplatnil námietky právneho charakteru, ale iba námietky skutkové, ktorými zjavne vybočil z rámca tohto dovolacieho dôvodu. Obvinený spochybnil vykonané dokazovanie ako aj súdmi ustálený skutkový stav a z týchto dôvodov žiadal dovolací súd, aby v zmysle § 386 ods.1 Tr. por. vyslovil porušenie zákona a vec vrátil prvostupňovému súdu, aby ju znova prerokoval a rozhodol. Ako však už bolo vyššie uvedené, z ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., časť vety za bodkočiarkou je zrejmé, že správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 28. júna 2017

JUDr. Daniel H u d á k , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová